

РЕШЕНИЕ

Номер:166, 31.05.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На втори май през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Анна Василева,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 564 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 от ГПК.

Постъпила е искова молба вх.№ 2759/26.07.2018г., уточнена с молба вх.№ 3112/20.08.2018г. на "А Б" ЕАД (с предишно наименование „М“ ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр.С , район "И", ул."К" , представлявано заедно от изпълнителни директори А В Д и М М, македонски гражданин, действащи чрез упълномощен адв.В.Г.,**, *съдебен адрес:*** против Й.Т.Т., ЕГН-***** *** и установен по делото постоянен и настоящ адрес **, като моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ответницата, че към нея съществува изискуемо вземане на ищцовото дружество в размер на:

- 352.25 (*триста петдесет и два лева и 25 ст*) лева – незаплатена далекосъобщителна услуга, дължима по Договор/и за далекосъобщителни услуги № М4372191 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 307474226, с падеж на плащане 16.02.2015г., за отчетен период от 28.12.2014г. до 27.01.2015г., Фактура № 309069971, с падеж на плащане 19.03.2015г., за отчетен период от 28.01.2015г. до 27.02.2015г. и Договор № М4372776 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 306730957, с падеж на плащане 03.02.2015г., за отчетен период от 16.12.2014г. до 15.01.2015г., Фактура № 308328885, с падеж на плащане 06.03.2015г., за отчетен период от 16.01.2015г. до 15.02.2015г., както и

- 830.00 (*осемстотин и тридесет*) лева - неустойка предсрочно прекратяване на договор за далекосъобщителна услуга, дължима по Договор/и за далекосъобщителни услуги № М4372191 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 566728251, с падеж на плащане 11.07.2015г., за отчетен период от 28.05.2015г. до 27.06.2015г. и Договор № М4372776 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 566697311, с падеж на плащане 24.06.2015г., за отчетен период от 16.05.2015г. до 15.06.2015г. Съдебното производство по делото е частично прекратено по първоначално заявената претенция за установяване на вземане в размер 99.41 (*деветдесет и девет лева и 41 ст*) лева – лихва за забава върху главницата на потребените и незаплатени далекосъобщителни услуги, поради отказ от исковата претенция в тази част. Претендира за присъждане на разноските в настоящото производство, представляващи доплатена ДТ и адвокатски хонорар. В исковата молба се твърди, че по силата на сключените между страните договори ищцовото дружество е изпълнило задълженията си за предоставяне на далекосъобщителни услуги по избрания от ответницата тарифен план. От своя страна ответницата не е заплатила съответно възникналите задължения за плащане цената на услугите, в сроковете, съгласно договора и Общите условия на „М“ ЕАД, дължими въз основа на месечни фактури, които се издават от доставчика на името на абоната (чл.26 от Общите условия), като неполучаването на фактурата не освобождава абонатите от задължението за плащане на дължимите суми. По този начин в срока на действие на договора ищецът е издал на името на ответницата за ползваните от нея далекосъобщителни услуги цитираните горе фактури, като неплащането им в срок е обусловило и правото на „М“ ЕАД по чл.54.12 от Общите условия, да прекрати едностранно индивидуалните договор с ответницата, вследствие на забава в плащането, продължила повече от 124 дни, както и да начисли неустойка за предсрочно прекратяване на договора в претендирания горе размер и по съответно издадените фактури за дължимата неустойка, цитирани горе. Неустойката, според твърденията на ищеца, била начислена по силата на Приложение 1/06.01.2015г., неразделна част от Договора.

Поради неизпълнение на задължението за плащане на горните суми, ищцовото дружество предприело постъпки и по реда на чл.410 от ГПК се снабдило със Заповед за изпълнение на парично задължение за същите вземания по ч.гр.д.№ 30/2018г. по описа на РС-гр.И. Тъй като длъжникът *Й.Т.Т., ЕГН-****** не е намерена на установените в страната, вкл. на регистрирания постоянен и настоящ адрес *****, е извършено връчване на Заповедта за изпълнение при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК, поради което и по указание на съда, дадено по реда чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК, ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответницата *Й.Т.Т., ЕГН-****** не е намерена на установените по делото адреси, вкл. на постоянния и настоящ адрес *****. Назначеният ѝ, при условията на чл.47, ал.6 от ГПК, особен представител адв.В.К., *****, представя писмен отговор, като счита предявените искове за допустими, а в съдебно заседание ангажира и становище по същество. Счита, че исковата претенция е частично основателна по отношение на установените като действително ползвани от ответницата мобилни услуги, но оспорва иска по отношение на претендираната неустойка. Приема, че същата е прекомерно голяма в сравнение с реално претърпените вреди от прекратяването на договорите с ответницата, тъй като без да извършва каквато и да било престация, доставчикът на услугата получава пълно плащане, предвид, че неустойката се равнява на всички месечни абонаментни такси от датата на прекратяване на договора до изтичане на определения срок на договора. В тази връзка заявява възражение за прекомерност на неустойката и моли съдът да я намали до размера на обезщетението за забавено плащане на дължимата главница. Моли в тази връзка съдът да вземе предвид сключената между ищцовото дружество и КЗП спогодба, съобразно която въпросната неустойка е сведена до три месечни такси, както и актуалната съдебна практика по този въпрос.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 06.01.2015г. страните по делото – ищцовото дружество, в качеството на “Оператор” и ответницата, в качеството на “Потребител (Абонат)”, сключили два Договора за предоставяне на мобилни услуги за срок от по 24 месеца за всеки Договор, съответно от 06.01.2015г. до 06.01.2017г., съответно с индивидуален потребителски № М4372191 и телефонен номер за разговори – и индивидуален потребителски № М4372776 и телефонен номер за разговори – 0885059381. По силата тези договори Операторът се задължил да предоставя на Абоната - потребител, услуги при промоционални условия чрез включване в своята обществена мобилна клетъчна мрежа, съгласно Общите условия за взаимоотношенията между "М" ЕАД и абонатите и потребителите на обществената мобилна клетъчна мрежа на "М" ЕАД по стандарт GSM, UMTS и LTE, действащите условия на програмата за сегментация на абонати – физически лица и разпоредбите на договорите заедно с приложенията, неразделна част от същите. Ответницата, от своя страна, се задължила да заплаща ежемесечно предоставените ѝ услуги съгласно цени, посочени в Ценоразписа на оператора, с които абонатът е декларирал, че е запознат и съобразно избрания пакет услуги, като плащането се извършва въз основа на издадена от Оператора месечна фактура, издадена на името на абоната и платима в срок до 15 дни след датата на издаването на фактурата, независимо от това дали Абонатът е получил същата (чл.26.4 и чл.26.5 от Общите условия (ОУ)).

Според чл.34 от ОУ абонатът е длъжен да заплаща всички услуги, свързани с ползването на мрежите, съгласно договора за услуги. Ако абонатът наруши задълженията си, произтичащи от договора или общите условия, при допусната забава в плащането на дължимите суми, продължила повече от 124 дена, операторът има право да прекрати едностранно договора по отношение на всички услуги (чл. 54.12 от ОУ) и/или да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси (без отстъпки), дължими от датата на прекратяване до изтичане на определения срок на договора, регламентирано в приложенията към Договорите.

Видно от представените по делото Фактури, всичките проверени и коментирани в заключението вх.№ 1700/22.04.2019г. на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза (л.91-94 от делото), изготвено след проверка в счетоводството на ищеца, за периода от 16.12.2014г. до 27.02.2015г. ищцовото дружество е предоставило на ответницата мобилни услуги на стойност,

включваща месечни такси, разговори, данни, съобщения и др. такси и услуги, с ДДС, както следва:

- по Договор № М4372191 от 06.01.2015г.: Фактура № 307474226, с падеж на плащане 16.02.2015г., за отчетен период от 28.12.2014г. до 27.01.2015г., на стойност 18.67 лева и Фактура № 309069971, с падеж на плащане 19.03.2015г., за отчетен период от 28.01.2015г. до 27.02.2015г., на стойност 18.67 лева, и

- по Договор № М4372776 от 06.01.2015г.: Фактура № 306730957, с падеж на плащане 03.02.2015г., за отчетен период от 16.12.2014г. до 15.01.2015г., на стойност 135.08 лева и Фактура № 308328885, с падеж на плащане 06.03.2015г., за отчетен период от 16.01.2015г. до 15.02.2015г., на стойност 179.83 лева.

Експертното заключение констатира, че за задълженията по цитираните фактури, относими към заявените от ищцовото дружество парични претенции, не са извършвани плащания от страна на ответницата. Фактурите са налични в системата със статут на фактурите «отворена», което означава неплатени фактури.

Същото експертно заключение установява и начислената и дължима неустойка за предсрочно прекратяване на договорите, за всеки един от тях поотделно, както следва:

- по Договор № М4372191 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 566728251, с падеж на плащане 11.07.2015г., за отчетен период от 28.05.2015г. до 27.06.2015г. – 17 броя неплатена месечна такса мобилен интернет по 20.75 лева, или обща стойност от 352.75 лева и

- по Договор № М4372776 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 566697311, с падеж на плащане 24.06.2015г., за отчетен период от 16.05.2015г. до 15.06.2015г. – неустойка тарифно обвързване 103.75 лева и 18 броя неплатена месечна такса мобилен телефон по 20.75 лева, или обща стойност от 477.25 лева.

Експертизата изчислява и размера на законната лихва върху неизплатената главница по двата договора, за периода от възникване на нейната изискуемост до изтичане срока на съответния договор, но предвид липсата на предявена претенция за установяване на този вид вземане, съдът счита, че е неотнормено обсъждане на заключението в тази част.

Предвид липсата на извършено от ответницата плащане на дължимите суми в уговорените между страните договорни срокове, ищцовото дружество предприело постъпки и със Заявление вх.№ 57/04.01.2018г. сезира заповедно производство по ч.гр.д.№ 30/2018г. по описа на РС-гр.И, по което и по реда на чл.410 от ГПК се снабдява срещу ответницата *Й.Т.Т., ЕГН-****** със Заповед от 05.01.2018г. за изпълнение на парично задължение, както следва: *352.25 (триста петдесет и два лева и 25 ст) лева* – незаплатена далекосъобщителна услуга, дължима по Договор/и за далекосъобщителни услуги № М4372191 от 06.01.2015г. и Договор № М4372776 от 06.01.2015г., *830.00 (осемстотин и тридесет) лева* - неустойка предсрочно погасяване на Договор/и за далекосъобщителни услуги № М4372191 от 06.01.2015г., *99.41 (деветдесет и девет лева и 41 ст) лева* – мораторна лихва за периода от 07.03.2015г. до 18.12.2017г., начисленва върху Фактура № 309069971/04.03.2015г. и Фактура № 308328885/19.02.2015г., законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда – 04.01.2018г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски в размер на 25.63 лева – заплатена ДТ и 191.83 лева – заплатено адвокатско възнаграждение.

Тъй като Заповедта е връчена на длъжника (ответницата по настоящото дело) при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК и по указание на съда, дадено по реда на чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК (изм. ДВ бр.86/27.10.2017г., в сила от 31.10.2017г.) с Разпореждане от 12.03.2018г., ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на част от вземанията по издадената Заповед за изпълнение.

В производството по делото, вкл. и воденото заповедно производство, ищцовото дружество е направило съдебни и деловодни разноски в общ размер на 782.46 лева, от които 217.46 по заповедното производство, включващи 25.63 лева – заплатена ДТ и 191.83 лева – заплатено адвокатско възнаграждение и 565.00 лева по исковото производство, включващи: 75.00 лева – доплатена ДТ при завеждане на установителния иск, 150.00 лева – заплатено възнаграждение на вещното лице по съдебно-счетоводната експертиза, 160.00 лева – заплатено възнаграждение за особения представител на ответницата и 180.00 лева – заплатено адвокатско

възнаграждение по исковото производство по Договор за правна защита и съдействие от 02.07.2018г. По списък, изготвен по реда на чл.80 от ГПК, ищцовата страна претендира разноски до размера от 620.00 лева, от които по заповедното производство 205.00 лева и по исковото производство – 415.00 лева. Ответницата не е направила разноски по делото.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск за установяване на парично вземане е допустим и намира правното си основание в разпоредбата на чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК – предявен иск за установяване на парични вземания, произтичащи от договорно правоотношение между страните по делото.

Искът е предявен в срока по чл.415, ал.5 от ГПК при спазване указанията на РС-гр.Исперих по Разпореждането от 12.03.2018г. по ч.гр.д.№ 30/2018г. по описа на съда, дадено към заявителя и ищец в настоящото производство. При условията на чл.422, ал.1 от ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 04.01.2018г.

Разгледан по същество – искът е частично основателен.

Установените по делото фактически обстоятелства сочат на възникнало между страните договорно правоотношение, по силата на което, в качеството си на Оператор, ищцовото дружество е изпълнявало добросъвестно своите договорни задължения, като през процесния период от 16.12.2014г. до 27.02.2015г. е предоставило в полза на ответницата следващите ѝ се мобилни услуги при условията на сключените между тях Договори от 06.01.2015г., обсъдени в заключението на съдебно-счетоводната експертиза, които услуги тя е ползвала, но не е заплатила дължимата за тях цена и следващите се месечни такси. Дължимите от Потребителя Й.Т.Т. суми за процесния период са ѝ съобщавани от Оператора чрез представените по делото фактури, като от своя страна потребителят е следвало да заплати ползваните услуги и следващи се такси по начина и в сроковете, посочени във Фактурите и съобразно приетите от страните договорни клаузи.

При спазване правилата за разпределяне на доказателствената тежест (чл.154, ал.1 от ГПК), в тежест на ответницата е да докаже, че е изпълнила паричните си задължения към ищеца, като е заплатила дължимите суми или са настъпили други правопогасяващи задължението ѝ обстоятелства. В хода на делото не са събрани доказателства за извършено плащане, като липсата на изпълнение е констатирано и в заключение на съдебно-счетоводната експертиза. По този начин претендираното от ответницата в полза на ищеца парично задължение за незаплатени далекосъобщителни услуги, дължима по Договор/и за далекосъобщителни услуги № М4372191 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 307474226, с падеж на плащане 16.02.2015г., за отчетен период от 28.12.2014г. до 27.01.2015г., Фактура № 309069971, с падеж на плащане 19.03.2015г., за отчетен период от 28.01.2015г. до 27.02.2015г. и Договор № М4372776 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 306730957, с падеж на плащане 03.02.2015г., за отчетен период от 16.12.2014г. до 15.01.2015г., Фактура № 308328885, с падеж на плащане 06.03.2015г., за отчетен период от 16.01.2015г. до 15.02.2015г., се явява изцяло доказано във вида и размера, претендиран с исквата молба, а именно в общия размер от 352.25 (*триста петдесет и два лева и 25 ст*) лева.

По отношение на претендираното вземане за неустойка, то също е доказано по размер, съобразно констатациите в заключението на съдебно-счетоводната експертиза, но следва да бъде уважено направеното от ответната страна възражение за прекомерност на същата спрямо реално претърпените вреди от прекратяване на договорите между страните. Съгласно разпоредбата на чл.92, ал.1 от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Когато обаче неустойката е прекомерно голяма в сравнение с претърпените вреди, съгласно разпоредбата на чл.92, ал.2 ЗЗД, съдът може да намали нейния размер. В задължителната съдебна практика, предвид Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010г. на ВКС по т.д.№ 1/2009 г., ОСТК, т.3, прекомерността на неустойката се преценява към момента на неизпълнение на договора, чрез съпоставяне с вече настъпилите от неизпълнението вреди. В случая се установява, че вследствие забавата на ответницата за заплащане на задълженията ѝ, Операторът (ищецът) е

ограничил ползването на предоставените ѝ услуги, като е прекратил договорите едностранно и е начислил неустойка в размер на 17 месечни такси (по 20.75 лева всяка) по Договор № М4372191 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 566728251, с падеж на плащане 11.07.2015г., за отчетен период от 28.05.2015г. до 27.06.2015г. и 18 месечни такси (по 20.75 лева) по Договор № М4372776 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 566697311, с падеж на плащане 24.06.2015г., за отчетен период от 16.05.2015г. до 15.06.2015г., ведно с неустойка тарифно обвързване 103.75 лева, констатирано в заключението на съдебно-счетоводната експертиза. По делото няма данни операторът да е осигурил нещо специално във връзка с двата договора, в което да е вложил средства, отстъпки и т.н., което да оправдае неустойка в претендирания размер. Няма никакви данни какъв е размерът на вредата (загубата) за мобилния оператор от евентуално неизпълнение, за да се изведе, че неустойката е съобразена.

Освен това следва да се съобрази и обстоятелството, коментирано в условията на евентуалност и в становището на ищцовата страна по същество на делото, че след 01.07.2017г. по силата на съдебна спогодба, постигната между мобилния оператор „А Б“ ЕАД (тогава „М ЕАД“) и Комисията за защита на потребителите, при предсрочно прекратяване на договора по вина или по искане на потребителя, неустойката може да бъде определена най-много до три стандартни за съответната ползвана програма месечни абонаментни такси. Тази договорка следва да намери приложение и в настоящия казус, въпреки че процесните договори са подписани преди сключването на обсъжданото споразумение, като именно неустойка в посочения размер би била в максимална степен справедлива и би отговаряла както на закона, така и на духа на постигната спогодба. Още повече, че тази спогодба е резултат именно на защитата на обществения интерес, на интересите на потребителите, като се избягват неравноправни клаузи в договорите по смисъла на чл.143, т. 5 от Закона за защита на потребителя.

Въз основа на горното, съдът прецени, че искът за установяване на вземането за неустойка следва да бъде частично уважен до редуцирания размер от 62.25 лева по всеки Договор (3 броя месечни абонаментни такси по 20.75 лева) или общо вземане за неустойка по двата договора от 124.50 лева. Респ., този иск, за разликата до първоначално претендирания размер от 830.00 лева неустойка, следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените от него разноски в настоящото производство, вкл. и тези по заповедното производство, съразмерно на уважената част от исковете – арг. от ТР № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк.д.№ 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, т.12). Тези разноски, обсъдено по-горе са доказани в общия размер от 782.46 лева, претендирани са от ищцовата страна до размера от 620.00 лева, а съразмерно на уважената част от исковете следва да бъдат присъдени в размера от 250.00 лева.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, по отношение на ответницата *Й.Т.Т., ЕГН-***** ***, че към нея съществува изискуемо вземане на ищцовото дружество „А Б“ ЕАД (с предишно наименование „Мобилтел“ ЕАД), ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление: гр.С , район “И”, ул.“К”, представлявано заедно от изпълнителни директори А В Д и ММ, македонски гражданин, в размер на:

- 352.25 (*триста петдесет и два лева и 25 ст*) лева – незаплатена далекосъобщителна услуга, дължима по Договор/и за далекосъобщителни услуги № М4372191 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 307474226, с падеж на плащане 16.02.2015г., за отчетен период от 28.12.2014г. до 27.01.2015г., Фактура № 309069971, с падеж на плащане 19.03.2015г., за отчетен период от 28.01.2015г. до 27.02.2015г. и Договор № М4372776 от 06.01.2015г., съгласно Фактура № 306730957, с падеж на плащане 03.02.2015г., за отчетен период от 16.12.2014г. до 15.01.2015г., Фактура № 308328885, с падеж на плащане 06.03.2015г., за отчетен период от 16.01.2015г. до 15.02.2015г., както и

- 124.50 (сто двадесет и четири лева и 50 ст) лева - неустойка предсрочно прекратяване на Договорите за далекосъобщителни услуги №№ М4372191 от 06.01.2015г. и № М4372776 от 06.01.2015г.

ОТХВЪРЛЯ иска по чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК на „А Б“ ЕАД (с предишно наименование “М” ЕАД), ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, п.к., ул.“К” №, представлявано заедно от изпълнителни директори А В Д и М М, македонски гражданин против Й.Т.Т., ЕГН-***** ***, за установяване на вземане, представляващо разликата до първоначално претендирания размер на неустойката от 830.00 (осемстотин и тридесет) лева (т.е. над 124.50 лева), като НЕОСНОВАТЕЛЕН поради прекомерност на същата.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, Й.Т.Т., ЕГН-***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на „А Б“ ЕАД (с предишно наименование “М” ЕАД), ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, п.к., ул.“К” №, представлявано заедно от изпълнителни директори А В Д и М М, македонски гражданин, сумата от 250.00 (двеста и петдесет) лева – направени разноски по исковото производство и по заповедното производство по ч.гр.д.№ 30/2018г. на РС-гр.И, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в *двуседмичен* срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него ДА СЕ ПРИЛОЖИ по ч.гр.д.№ 30/2018г. на РС-гр.И с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: